

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Evangelia: Qvæ Vsitato More in diebus Dominicis & Festis proponuntur, Annotationes Philippi Melanth.

Melanchthon, Philipp

Vuitebergæ, 1544

VD16 E 4532

Die Annvnciationis Mariae Evangelium Lucae primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35272

HISTORIA

et habiturus benedictionem et promissionem
uitæ æternæ facta Abrahæ. Et in ipsa absolutio-
ne adiicitur integra concio Euangeli, venit fi-
lius hominis quærere et saluare quod perierat.

DIE ANNUNCIATIONIS MARIAE EVANGE- LIUM Lucæ primo.

IN mensæ sexto missus est Angelus
Gabriel a Deo, in ciuitatem Galileæ,
cui nomen Nazareth, ad uirginem
desponsatam uiro, cui nomen erat Io-
seph, de domo Dauid, & nomen uirgi-
nis Maria. Et ingressus Angelus ad eam,
dixit, Ave gratiosa, Dominus tecum,
benedicta tu in mulieribus.

Illa uero cum uidisset, turbata est in
sermone eius, & cogitabat, qualis esset
ista salutatio. Et ait Angelus ei, Ne ti-
meas Maria, inuenisti enim gratiam a-
pus Deum, Ecce concipies in utero, &
paries filium, & uocabis nomen eius
Iesum, hic erit magnus, & filius altissi-
mi uocabitur, Et dabit illi dominus De-
us sedem

MARIAE.

us sedem Dauid patris sui, & regnabit super domum Iacob in æternum, & regni eius non erit finis.

Dixit autem Maria ad Angelum, Quomodo fiet istud, quoniam uirum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei, Spiritus sanctus superueniet in te, & uirtus altissimi obumbrabit te, Ideoque & quod nascetur sanctum, uocabitur filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua, Et hic mensis est sextus illi, quæ uocatur sterilis, quia non erit impossibile apud Deum omne uerbum. Dixit autem Maria, Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum uerbum tuum. Et discessit ab illa Angelus.

Quinque sunt hic præcipui loci.

- I. De statu regni Iudaici et tempore, et de forma Ecclesiae.
- II. Mariæ conseruatio.
- III. Angeli narratio de regno æterno.
- III. Testimonium quod Christus sine uirili semine conceptus sit.

V. De his

DIE ANNUNCIATIONIS

V. De his uerbis, obumbrabit te spiritus
sanctus.

DE PRIMO.

Plurimum conductit formam Ecclesie omnibus temporibus considerari, ne propter multitudinem, imperia, potentiam impiorum, à uera Ecclesia aberremus. Herodes iam annos 36 tenuerat nomen regium in hoc populo, Sed, quia peregrinus erat, principes & pontifices ei parere recusabant, quia sciebant stirpi Iuda regnum promissum esse. Et cū malè accommodarent promissiones, sperabant Deum ad futurum esse ipsi expellentibus Herodem. Hac spē assiduos tumultus mouebant, & mouebant infelicitate, nec uinciebat tantum Herodes trucidatis multis millibus, sed etiam præcipuum collegium seu consilium, quod uocabant Sanhedrim, funditus deleuit, quod fuit summum in isto populo ad doctrinæ & religionis conseruationem institutum. Hec ita fiebant, quia prædictum erat, tunc uenturum esse CHRISTUM, cum stirps Iuda esset oppressa seruitute. Et meminerimus hanc scripturam, & has miseras fuisse poenas. Nam prius fratres filij Hircani, deinde nepotes de regno certauerunt.

MARIAE.

certauerant parricidijs, Erant in honore Zaducei & Pharisei, qui oppresserant ueram doctrinam. Ideo haec poenæ secutæ sunt, sicut nunc mundus tristissima seruitute sub Turcis & alijs premitur, propter Idola, libidines, & alia flagitia. Consideres autem tunc inter tantas dissipations regni & doctrinæ, tamen seruatas esse reliquias ueræ Ecclesiæ, Zachariam, Elisabeth, Ioseph, Mariam, Simeonem, Annam, & alios multos, qui adhuc puram doctrinam Prophetarum retinuerunt: & in his miserijs, dum peterent ex lectione Prophetarum consolationem, multæ didicerunt, & multa eos quotidiana precatio docuit.

Vt autem Maria credat Angelo additur miraculum de grauida anu, ideo fit mentio numeri mensium à conceptu Elizabeth. Hoc tempus expectatum est, ut iam certò constaret anum illam esse grauidam, Allegat igitur Angelus hoc testimonium, Credas, inquit, uoci meæ, quia Deus proponit tibi testimonium meæ legationis, quod hæc anus sit grauida facta.

DE SECUNDO.

Omnia

MARIAE.

Omnia opera Dei in hominibus ita sunt,
ut initio expauescant animi, iuxta illud,
ubi habitabit Dominus & in spiritu con-
trito & humiliato, & tremente sermones meos.
Quia Deus uult primum agnoscere nos nostram
infirmitatem, uult nos perterrefieri, ut postea
consoletur, sicut scriptum est, Deducit ad inse-
ros, & postea reducit. Item, Humilibus dat gra-
tiam. Præterea natura hominis sine confirmatio-
ne diuina ne potest quidem sustinere Deum, siue
per se loquentem, siue per Angelos, siue per ho-
mines. Quandocunq; cor feritur uerbo Dei, ex-
pauescit, sicut clamat populus, ad montem Sina,
Non loquatur nobis Dominus, ne moriamur. Sed
in his ipsis terroribus, illi qui credunt, rursus eri-
guntur uoce Euangeli, sicut hic Maria audit
hanc uocem, Ne timeas, inuenisti enim gratiam
apud Deum. Exempla sunt paßim obvia in scri-
pturis, quæ ostendunt hunc esse ordinem, quoties
Deus loquitur, ut præcedant terrores, sequatur
consolatio, Hic ordo enim in conuersione cer-
nitur. David, Paulus, arguuntur, et expauescunt,
postea eriguntur. Et in concionibus huius festi
Bernardus de hac re differit, & memorabilem
sententiam tradit de fide. Non solum hoc credas
remitti

MARIAE.

remitti peccata, sed gratis remitti, & tibi remitti
ti credas propter Christum. Hac fide Apostolus
ait iustificari hominem.

DE TERTIO.

Angelus adfirmat Mariam grauidam
fore, & parituram filium promissum
per patres, & longa narratione recitat ipsa
uerba promissionum. Cogita autem quantan
cōsolationem piae menti hæc tanta res attulerit,
præsertim intuensi miserrimam dissipationem
Ecclesiæ eius temporis, quæ admodum erat atte
nuata. Recitat autem Angelus uerba promissio
nis, & clare inquit, hunc natum regnaturum
esse sine fine, Tale non potest esse imperium in
hac mortali natura. Nec dubium est hæc pluri
bus explicata esse, sicut statim post Angelus ad
Ioseph inquit, Liberabit populum à peccatis.
Quid hoc? non solum remittet in hac uita, sed
uerè abolebit, data noua uita in resurrectione.
Et huc referendæ sunt sententiæ Prophetarum,
quæ de abolendo peccato, & de abolenda mor
te, de donanda noua & perpetua uita, & iusti
cia loquuntur. Ut, O mors ero mors tua, Item,
feriam nouum pactum, dabo legem meam in
E cordæ

DIE ANNUNCIATIONIS

corda eorum. Erit igitur tale regnum, in quo Christus uiuens uita æterna, regnabit inter dominatos uita æterna.

DE QVARTO.

Hic locus testimonium est articuli, quod Christus conceptus sit efficacia Spiritus sancti, sine uirili semine, ut Matthei 1. clarè dicitur, Quod in ea natum est, est à Spiritu sancto: Id testimonium transferatur ad hunc locū Lucae. Confirmatur autem Maria exemplo, Iam est grauida anus Elisabeth, id exemplum cum sit supra naturam, credas etiam mee uoci, rem supra nature ordinem, promittenti. Pertinet hūc testimonium Esiae, Ecce uirgo erit grauida & pariet filium, & uocabitur nomen eius Emmanuel. Quia enim commixtione seminum propagatur immunda natura, & infecta morbo originis, ideo uoluit Deus nasci Christum sine ulla commixtione, & tamen ut esset semen Abrahe & Dauidis, sumpta est massa sanctificata per Spiritum Sanctum ex uirgine, ut ad Galat. dicitur, natum ex muliere.

Monet & hoc exemplum mirabiliter exhiberi promises diuinas, ac longè aliter quam expectat

MARIAE.

expectat humana ratio. Hæc piè meditanda sunt, & semper simul causæ huius admirandi consilij complectendæ sunt, cur filius Dei fuerit mittendus, cur tam miras res fieri Deus uicerit, Hæc omnia quia sunt extra conspectum humanæ rationis, prophani homines derident, sed nos sciamus uerè esse Deum, & patefactum esse in uerbo, quod ab initio dedit patribus, quo testatur iram, aduersus peccatum, non esse rem leuem, & ita fuisse placandam filio me diatore.

DE QVINTO.

Figura sumpta est ex historia, quæ narrat populū in deserto nube tectum fuisse, quæ interdiu umbram præbuerit, nocte uero lucem, & ut tunc fuit miranda consolatio, & testimoniū præsentiae Dei, Ita semper pijs sciant sic se regi, nocte, id est, in tenebris, periculis, & morte, ministrari lucem, consilium, consolationē, & uitam, Rursum in æstu umbram, id est, in poena sustentationem, ne imbecillis natura, terroribus diuinis consumatur, sicut de iudicio et ira Dei Psalm. 89 inquit. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, In ira tua defecimus. Item, Deut. 4. Deus

E 2 thus

DIE ANNUNCIATIONIS

tuus ignis consumens est. Deniq; nemo hominum sustinere iudicium uel opus Dei potest, nisi fiat obumbratio, id est, nisi misericordia Dei foueat & uiuificet hominem. Ideo & hic fit mentio obumbrationis. Et sicut hic de Maria dicitur, ita uniuersaliter sciamus obumbratione foueri Ecclesiam, sicut & Esai. 4 dicitur, Et creabit Dominus super omnem locum montis Zion, & ubi inuocatur, nubem per diem, & flammat lucem in nocte, & aduersus fulgorem tegmentum, & obumbraculum diei ab æstu. Si hæc promissio conferatur ad externam sp̄ciam Ecclesiæ, nihil simile uidebitur, Nulla enim habet humana præsidia, premitur ingentibus ærumnis, & crudelissimè laceratur à Tyrannis. Sciamus autem promissionem reuera intelliagi de obumbratione in iudicio Dei, qua scimus nos, per misericordiam, uerè recipi, & fieri hæredes uitæ æternæ, & foueri, ne ira æterna consumamur, Postea sciamus de corporali defensione, seruari cœtum aliquem, etiamsi membra lacerantur & excentur ad fictionibus, Sicut in Amos dicitur, Ecce oculi Domini super regnum peccans, ut conterat illud à facie terræ. Iacob autem non cōteram sed consecutā ut triticum in cribro, & non cœdet granum super terram.

Euanges